

PL-BY-UA
2007-2013

Cross-border Cooperation Programme
Poland - Belarus - Ukraine 2007-2013

Scenariusz
warsztatów do projektu
„Muzea bez barier”-
koalicja muzeów polskich
i ukraińskich na rzecz
profesjonalnej obsługi niepełnosprawnego
zwiedzającego
opracowanie:
Edyta Lisek-Lubaś

Stalowa Wola 2013

Muzeum Regionalne w Stalowej Woli
ul. Sandomierska 1
37-464 Stalowa Wola
Tel: +48 15 844 85 56, Fax: +48 15 844 85 57
akademia@muzeum.stalowawola.pl
www.muzeum.stalowawola.pl

Program Współpracy Transgranicznej
Polska-Białoruś-Ukraina 2007-2013
jest współfinansowany ze środków
Unii Europejskiej

Warsztaty dla osób niesłyszących i słabosłyszących

I warsztat: *Kartografia wiedzy – opracowanie języka Ekspozycji.*

Wystawa stała: „Z dziejów regionu nadsańskiego”

To podróż do epoki brązu, zapoznanie uczestników z tarnobrzeską kulturą łużycką, a tym samym to doskonała sposobność, by „otworzyć drzwi” do tajemniczych i niezrozumiałych pojęć.

Uczestnicy zostają wprowadzeni do epoki brązu.

Wspólnie tworzymy znaki języka migowego do nowych terminów.

Następnie uczestnicy dokonują oglądu popielnic, analizując ich kształt, fakturę, kolor, przeznaczenie.

Po wymianie swoich spostrzeżeń, uczestnicy przystępują do pracy manualnej, mają za zadanie wykonać „replikę” popielnicy.

Pojawia się kolejny nowy termin
i znak migowy.

VI. Na zakończenie zajęć, tworzymy wspólnie multimedialny słownik języka migowego do nowo poznanych przez uczestników znaczeń.

VI. Stworzony słownik możemy zamieścić na stronie internetowej muzeum.

Metody komunikacji: język migowy (SJM).

Materiały: glina ceramiczna, glina rzeźbiarska, plastelina, wałek do grafiki,

farba do grafiki, dłuta do grafiki, ołówki, brystol biały, farby akrylowe metaliczne, folia samoprzylepna czarna, sitko malarskie, nożyczki, wałki do malowania,

rafia naturalna, sizal, narzędzia do ceramiki, kamera.

Czas trwania: 3 godz.

Warsztaty dla osób niesłyszących i słabosłyszących

II warsztat: *Zapis zdarzeń wizualnych – znaki*

Wystawa stała: „Z dziejów regionu nadsańskiego”

Wspomnienie wizualne widza, to dialog wizualny między dziełem sztuki a odbiorcą.

W muzeum spowalnimy proces patrzenia na eksponat prowadząc widza przez

etapy, które ośmielą go do zaangażowania się do odkrywania postrzeganych muzealnych obiektów, a także do mówienia, do wydobywania z niego znaczenia. Jak różne praktyki edukacyjne wpływają na to, co i jak widzimy? Niesłyszący widzieć widzi, ale niekoniecznie wie, co widzi.

I. Edukator prosi by uczestnicy warsztatów przez kilka minut obserwowali
wybrany eksponat.

II. Następnie pozwala spojrzeć na całość dzieła, tak by ujrzeć detale, od dołu do
góry

III. Edukator rozdaje uczestnikom samoprzylepne etykiety, za pomocą których
mają za zadanie stworzyć własną *piramidę widzenia*, a na jej szczycie umieścić
eksponat,

do którego stworzą „opowieść” przy wykorzystaniu znaków graficznych.

III. Tym samym wszyscy uczestnicy zostają włączeni do dyskusji
o obiekcie.

IV. Kolejne zadanie stojące przed uczestnikami, to „zapisanie”
w masie papierowej i przy użyciu innych materiałów, wybranego obiektu.

V. Na zakończenie tworzymy wspólnie multimedialny słownik języka
migowego do wybranych przez uczestników obiektów.

VI. Stworzony słownik możemy zamieścić na stronie internetowej muzeum.

Metody komunikacji: język migowy (SJM).

Materiały: samoprzylepne etykiety, brystole, flamastry pachnące, masa papierowa, narzędzia do ceramiki, farby plakatowe, kredki akwarelowe, czarna folia samoprzylepna, tablica plastyczna, markery suchościernalne, podstawa magnetyczna do eksperymentów, pędzle, kamera.

Czas trwania: 3 godz.

Spójrzcie na barwy. Które kolory dostrzegacie w pierwszej kolejności? Co jeszcze przykuło wasz wzrok? Jak myślisz dlaczego jest to pierwsza rzecz, która dostrzegłeś? Z czego dany eksponat został wykonany? Jaki ma kształt? Jakich technik żył twórca? Czy wykorzystane materiały mają znaczenie albo wywołują jakieś skojarzenia?

Czy zastosowane materiały przekazują nam informacje o artyście? Na jakie zmysły oddziałują użyte materiały? Czy jest tylko do oglądania, czy można ją usłyszeć?

Czy wykonanie tego przedmiotu było trudne i zajęło dużo czasu? Czy eksponat opowiada jakąś historię?

Czy odnosi się do historii, polityki albo życia codziennego? Czy wykorzystano przedstawienia, materiały, przedmioty, znaki, które coś symbolizują?

Czy w ekspozycji ukryte są jakieś wskazówki dla odbiorcy? Czy patrząc dłużej, widzisz więcej? Spróbuj obejrzeć pracę z różnych stron.

Tu nie ma złych odpowiedzi.